

Jaargang 41

2025-4

Ligfiets&

Uitgegeven door de Ligfietsvereniging Nederlandse Vereniging voor Human Powered Vehicles

Mark Burgers over passie, techniek, avontuur en de overdracht

De organist die fietsenmaker werd

Tekst en foto's
Jeroen Peeters

Mark Burgers had ooit een droom: organist worden. "Muziek was altijd mijn passie, maar financieel kon je er niet van leven," vertelt hij. Hij had een gesprek met een beroemde organist uit Groningen. Die zei: "Jij moet geen organist gaan worden. Dan heb je op je veertigste een hernia van scheef achter een leerling hangen en noten aanwijzen, en je hebt geen geld om de dokter te betalen." Mark luisterde en besloot een andere weg in te slaan. Techniek werd zijn focus en zo werd hij ligfietspecialist. "Ik heb mijn orgelspel altijd gehouden als hobby, dat doe ik nog steeds graag," zegt hij.

Hij had ooit een probleem met zijn rechterbeen, eerst dachten de doktoren dat hij kanker had, maar dat was het niet. Toen acute reuma, dat was het ook niet. Het

bleek uiteindelijk osteomyelitis, een ontsteking aan het bot, veroorzaakt door een bacteriële infectie. Hij zakte door zijn been heen en zat in een rolstoel. Een paar maanden niets kunnen doen en twee operaties gehad. "Het was gelukkig te genezen in twee jaar, met een heel speciale methode. Maar toen ik weer wilde gaan trainen, zakte ik door mijn racefiets. Ik was heel zwaar geworden." Iemand wees hem op ligfietsen, dus hij naar een ligfietswedstrijd. Daar was Paul Voerman met zijn omgebouwde fiets. Mark heeft daar rondjes gereden, en hij wist: dit is wat ik wil. Kopen was toen te duur dus is hij er een gaan bouwen. Hij kwam tenslotte uit een technisch nest. Hij is praktisch opgeleid en thuis had hij een constructiewerkplaats. Op zijn vierde zelfgebouwde fiets werd hij Nederlands kampioen hardrijden, ongestroomlijnd in 1990. Hij was bijna 40 kilo lichter geworden...

Vrienden en bekenden gingen vragen of hij voor hen ook een ligfiets kon maken. Dat lukte, en toen gingen vreemde mensen dat ook vragen. Dat lukte niet zo maar, dus is ACE ontstaan, samen met Paul Voerman. Paul Voerman is/was de man van Challenge, maar eigenlijk was het een model van ACE. Paul ging door omstandigheden alleen door en Mark is winkelier/dealer geworden van *Challenge* en heeft veel *Challenge* verkocht. Ondertussen was Mark helemaal genezen en ligfietser geworden, en zo is het begonnen.

Zijn leven nam een onverwachte wending zo'n 6,5 jaar geleden. Zijn vrouw werd aangereden door een automobilist terwijl ze op haar motor reed. De chauffeur had anderhalve kilometer niet voor zich gekeken met een Audi die reed langs de witte streep en afstand hield tot auto's. Met 80 kilometer per uur reed hij in op zijn vrouw. Zij liep hersenletsel op en Mark werd mantelzorger...

"Dat is een beetje een halve werkweek. Ik moest dus de zaak draaiende houden en mantelzorger zijn. En dat ging gewoon niet meer." Mensen om hem heen gaven hem signalen dat hij hulp moest zoeken. Hij begon terug te schalen. Stopte met motoren inbouwen bij fietsen en het zelf bouwen van fietsen. De service kon hij niet meer verlenen zoals vroeger. Hij ging van zeven naar drie merken, terug naar zijn core business: de goede fiets aan de goede mensen verkopen. Zijn medewerkers Esther en Martijn wilden ook niet meer alle uren opvangen. "Want ja, die hebben ook hun eigen leven."

Ondertussen werd zijn huis energieneutraal en had hij geen financiële druk meer: "Waarom zou ik mezelf kapot werken." Toen kwam Wytske de Jong met haar velomobiel. Normaal zou ze nooit naar een fietsenmaker gaan, maar dit lukte haar niet zelf. Tijdens het samen knutselen aan de velomobiel raakten Mark en Wytske aan de praat. "Jij hebt echt leuk werk" zei Wytske. "Lijkt het je wat? Nou, dan ga ik je nog een kop thee

De winkel van ACE,
Weurden 60 in
Winterswijk

geven,” zei Mark. Hij bleek nog iemand te zoeken. Wytske bleef erover nadenken en kwam bij haar vriend er steeds op terug. “Dan bel je hem toch gewoon. Wat heb je te verliezen? Helemaal niets. Als het niks wordt, dan heb je nog steeds je baan.” Ze heeft een mailtje gestuurd en is daarna langsgeslagen. Zitten praten en meegeknutseld. Daarna nog om de week een tijdje meedraaid en de knoop doorgehakt dat het per 1 januari daadwerkelijk gaat gebeuren. Wytske is 35 en werkte tot dan toe op kantoor in data-analyse. Dat geeft zekerheid maar stil zitten vind ze

niet fijn Ze is industrieel ontwerper, afgestudeerd in Delft, met ouders die werktuigbouwkundigen zijn. Sleutelen heeft ze van huis uit meegekregen. Daar wordt ze blij van. Haar vader sleutelt ook graag aan fietsen. Ze vindt het leuk om te weten hoe iets in elkaar zit en hoe het werkt. ACE draait om service en techniek. “Het gaat erom dat klanten hier in de regio niet verder hoeven te rijden als hun fiets kapot is. Dat vind ik belangrijker dan of ik zelf nog geld verdien of de massage kan betalen,” vertelt Mark. Hij ging doorrekenen wat kon en wat

niet, altijd realistisch. Zijn prioriteit was dat de klanten de service behouden, ongeacht wat er met zijn bedrijf zou gebeuren. Over de samenwerking met Wytske vertelt hij: “Als er hier klanten zijn, en ik ben naar de WC geweest, dan zie je Wytske in gesprek met die klanten. En het is gewoon helemaal goed. Als we een probleem hebben van dingen die niet los kunnen, dan ben ik er op een gegeven moment klaar mee. Ik slijp het er wel uit, ik bestel een nieuwe. En Wytske gaat dan even nadenken, even een technische tekening opvragen en dan wel de >

> meest recente versie. En er even goed naar kijken. Dan blijkt dat je aan het verkeerde stukje draait, maar dat komt dan wel naar boven. Dan voorkom je dat je een onderdeel kapot zaagt.” Wytske: “Ik wil weten hoe dingen werken. Als ik het helemaal begrijp, kan ik het onthouden.”

Mark: “Ik kan nu wel zeggen dat ik denk dat het alleen maar beter wordt. Daar ben ik heel blij mee.” Wytske: “Daar zijn dertig jaar ervaring hè, dus er is heel veel kennis. Maar dat is het fijne, ik mag hem altijd bellen. Maar goed, je leert er heel veel van.”

Mark: “We zijn hier samen, dus je pikt heel veel op.” Wytske: “Ja, maar je leert het vooral door het te doen. Je kan alle technische tekeningen van die fietsen hebben, maar elke fiets is weer anders. Je hebt een andere combinatie van dingen, dingen die ik nog nooit gezien heb, maar dingetjes die ik al drie keer gedaan heb kan ik prima zelf.” Mark: “Het is ook heel goed kijken.” Wytske: “Tien keer kijken, één keer de schroevendraaier erop.”

Op de vraag welk moment of prestatie van ACE Mark het meest trots maakt? Wytske: “Het helpen van mensen.” Mark: “Ja, precies. Het feit dat wij met kerst helemaal overladen worden, dat maakt me trots. Je maakt ze mobiel, dat is zo belangrijk.” Wytske: “Ja, ze weten je te vinden ook op vakantie, hangen ze rustig aan de telefoon: “We staan hier op een berg, en de ketting ligt eraf, help wat nu?” We hebben het opgelost gekregen, toen op afstand. Hele lekkere gevulde koek heeft het opgeleverd.” Mark: “Ja, zoiets. Gewoon moderne techniek. Beeldbellen erbij, camera...”

Ze vertellen over speciale projecten: een trike voor iemand zonder handen, bestuurd met kin of stompjes, of een tweewieler met terugtraprem voor iemand met softenon-armen. Mark: “Dat kan helemaal niet, maar het kan wel. Maar als je daar iets verkeerd doet en die ketting loopt eraf, dan heeft die man geen rem meer. Zulke projecten heb ik gedaan, tegenwoordig ben ik voorzichtiger, want je krijgt steeds meer claims.”

Uiteindelijk is het plan dat Wytske aan huis gaat werken. Wytske: “Maar voorlopig werk ik nog hier hoor” (in Winterswijk). Mark: “In eerste instantie wel, de komende één, twee jaar zeker. Wat er daarna gebeurt, dat weten we nog niet. Het leven dient zich aan. Alles mag, alles kan. De bestemmingsplannen zijn akkoord. Dus wat we willen, dat kan. Ben je in staat om te acteren in het actuele moment? Dat is volgens mij het belangrijkste in het leven.”

Wytske: “Dat gaan we zien. Gewoon doen. Ja, durven doen. Ik vind het ook retespannend, maar ik ga het gewoon doen.”

Mark: “Maar je hebt wel een basis waar je op terug kan vallen.”

Wytske: “Tuurlijk. De situatie zorgt er ook voor dat het kan. Ik heb een goed vangnet mocht het allemaal toch niets worden, ik kan altijd weer een kantoorbaan zoeken en terug naar wat het nu is. Maar ik ga ervan uit dat het goed komt. Alles wat ik leer, kan ik toepassen.”

Ze bespreken het belang van de naam ACE (het gaat *Achterhoek Cycle Engineering* heten) en dat het klantenvertrouwen geeft. Wytske: “Ik ga dingen anders doen, digitaler misschien, maar dat is prima. Als je nog dertig jaar hetzelfde blijft doen... je moet ook een beetje mee veranderen met de tijd.”

Mark: “Nee, dat zou niet goed zijn. Het leven, dat is gewoon één groot veranderingsproces.”

Het interview eindigt met een eenvoudige maar krachtige boodschap: kennis delen, doen waar je hart ligt, mensen blij maken, leren van elkaar, en durven. Mark: “En ‘Mono’ rijden!” Wytske: “Fiets in plaats van auto rijden. Daar ben ik ook fan van.”

Samen zorgen ze ervoor dat passie, vakmanschap en zorg voor anderen doorgaan, terwijl ze beiden hun eigen weg volgen, met respect voor het verleden en een open blik op de toekomst. <

Agenda

Kijk op *Ligfiets.net* voor meer informatie.

Race&

18 januari 2026 Wintertraining, 4 kilometer tijdrit en criterium. Sportpaleis Alkmaar.

15 februari Wintertraining, snelste ronde, criterium. Velodrome Sloten, Amsterdam.

Tekst en foto
Jan Kranczoch

Deze keer vindt het plaats vlak bij de Nederlandse grens in Aldenhoven, op het grandioze ATC-circuit: een ovaal van 2,5 kilometer lang met verhoogde bochten. Iedereen die

hier zijn persoonlijke grenzen wil verkennen, is van harte welkom. Het gaat niet zozeer om records, maar eerder om een onvergetelijke ervaring met gelijkgestemden – maar sportieve ambitie hoort er natuurlijk wel bij. Deelname is gratis. Het ATC ligt 24 kilometer ten oosten van Heerlen.

Meer informatie en mogelijkheid in te schrijven vind je bij de evenementenkalender op *Ligfiets.net*, *ligfiets.net/events/4818*. <

Toer&

22 november Waterlandse liggers.

29 november Mooi Bennekom.

30 november 11 u HSL.

30 november NIJL fietst door het Land van Maas en Waal.

7 december LOL, Volkshuis Zutphen.

13 december 9 u LOL, 60 kilometer, Deventer fietslokaal De Meet.

20 december Snerttocht Mooi Bennekom.

20 december Waterlandse liggers, Zaandam.

28 december HSL.

28 december Oliebollentocht, Winsum, Groningen.

28 december Lolliebollentocht, 60 kilometer, in de Achterhoek.

4 april Paastreffen 2026, Deventer, scouting LOAAH.

19 juni 2026 Climate Classic, met 2500 anderen langs de 'toekomstige' kustlijn van Nederland, Breda–Groningen.

Contact toerclubs

Ligfietsclubs in Nederland en België onderhouden contacten met de NVHPV, maar zijn er officieel geen onderdeel van. Wijzigingen? redactie@ligfiets.net!

Assen Ligfietsers Wekelijks, start 10.30 u in Vries, assenligfietsers@googlegroups.com.

Grensrijder www.grensrijder.com, Chris Trines.

HSL Holland Sociaal Liggend, Pijnacker, Henri de Ligger liggende@fietser@gmail.com.

LOL Lekker Ongebonden Liggend, Zutphen, casperjansen@live.nl, telefoon 06 1115 8266.

Liever Liggend Gouda, rspd@caiway.nl, Ruud Steeman.

Noorderligt Groningen, ligfietsclubnoorderligt@gmail.com.

Ligfietsers.be Ligfietsers.be is de grootste ligfietsgroep in Vlaanderen, die onderling nauw contact houdt via het forum. Er bestaan 3 regionale onderafdelingen: WOL, West- en Oost-Vlaamse Liggers, LiLi, Limburgse Liggers en LIA, Liggers Antwerpen.

Limburgse Liggers België, www.limburgseliggers.be.

Mooi Bennekom mooi.bennekom@gmail.com, <https://sites.google.com/site/mooibennekom>.

Mooi Twente m.a.tuinte@me.com.

Noorderligt Provincie Groningen, telefoon 06 2181 4483, ligfietsclubnoorderligt@gmail.com.

Pompelèggers Friesland, Jeroen Peeters, peetj05@gmail.com.

Rotterijders rotterijders@gmail.com.

Trike Tour Club Facebookgroep Trike Tour Club.

VLA Verenigde Ligfietsers Amersfoort, www.ligfiets.net/club/vla.html.

Waterlandse liggers Zaandam, www.recumbinati.nl.

